

Σοκαριστικά στοιχεία για την Ελλάδα: Κάθε 24 ώρες ένα παιδί κακοποιείται σεξουαλικά

Στοιχεία - σοκ για το πρώτο οκτάμηνο του 2022 έχουν καταγραφεί, από τις αρμόδιες υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ., 257 υποθέσεις πάσης φύσεως σεξουαλικής κακοποίησης με θύματα ανήλικα άτομα

Ενα παιδί την ημέρα κακοποιείται σεξουαλικά στην Ελλάδα σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Πολιτείας για το πρώτο οκτάμηνο του 2022 – διάστημα κατά το οποίο έχουν καταγραφεί από τις αρμόδιες υπηρεσίες της ΕΛ.ΑΣ. 257 υποθέσεις πάσης φύσεως σεξουαλικής κακοποίησης με θύματα ανήλικα άτομα. Τα αναλυτικά στοιχεία των Αρχών, όσον αφορά στους καταγεγραμμένους βιασμούς παιδιών την τελευταία πενταετία αποτυπώνουν – με εξαίρεση το 2019 – αυξητική τάση: 54 βιασμοί το 2018, 36 βιασμοί το 2019, 47 το 2020, 71 το 2021, ενώ μόνο για το πρώτο 8μηνο του 2022 οι βιασμοί με θύματα αγόρια και κορίτσια είναι ήδη 54, αγγίζοντας ήδη τον ετήσιο αριθμό για το 2020.

Ανθρωποι που εκ της θέσεώς τους ενημερώνονται καθημερινά για καταγγελίες που αφορούν σε σεξουαλική κακοποίηση ανηλίκων κάνουν λόγο για ένα φαινόμενο ανεξέλεγκτο υπογραμμίζοντας ότι είναι δεκάδες οι υποθέσεις που δεν βλέπουν το φως της δημοσιότητας και αξιολογούνται από τους ειδικούς ως πιο φρικαλέες κι από αυτήν της 12χρονης από τα Σεπόλια. Μια υπόθεση που δοκιμάζει τα όρια της ανθρώπινης λογικής καθώς έως τώρα έχουν συλληφθεί ως κατηγορούμενοι η ίδια η 37χρονη μητέρα του κοριτσιού για διακεκριμένη μαστροπεία, ο 53χρονος επιχειρηματίας Ηλίας Μίχος που κατηγορείται ότι βίαζε και εξέδιδε τη 12χρονη και ο 42χρονος Ιωάννης Σοφινίδης που κατηγορείται ότι βίαζε έναντι αμοιβής το ανήλικο κορίτσι.

Κάθε νέα ιστορία φρίκης που ξετυλίγεται στους τηλεοπτικούς δέκτες και στις σελίδες των εφημερίδων με πρωταγωνιστές παιδιά στη θέση του θύματος σοκάρει την κοινή γνώμη καθώς αποδεικνύεται ξανά και ξανά ότι πρώτον, σε αρκετές περιπτώσεις, κακοποιητές είναι εκείνοι που όφειλαν να τα προστατεύουν, δηλαδή οι γονείς ή οι στενοί συγγενείς που συνήθως θεωρούνται «άτομα υπεράνω υποψίας».

Και, δεύτερον, ότι αν οι κακοποιητές δεν προέρχονται από το οικογενειακό περιβάλλον, τότε τις περισσότερες φορές βρίσκονται στον στενό κύκλο των ανηλίκων, ως άτομα εμπιστοσύνης. «Υπάρχουν κατά καιρούς υποθέσεις παιδιών που τραβούν το δημοσιογραφικό ενδιαφέρον. Γιατί συνεπακόλουθα τραβούν και το ενδιαφέρον της κοινωνίας. Η άποψη ότι «η οικογένεια είναι υπεράνω υποψίας» δεν επιβεβαιώνεται εδώ και πολλές δεκαετίες. Αν δείτε τα στατιστικά από «Το Χαμόγελο του Παιδιού», στο

Αν οι κακοποιητές δεν προέρχονται από το οικογενειακό περιβάλλον, τότε τις περισσότερες φορές βρίσκονται στον στενό κύκλο των ανηλίκων, ως άτομα εμπιστοσύνης.

90% των περιπτώσεων, οι γονείς είναι αυτοί που φέρονται να έχουν παραβιάσει τα δικαιώματα των παιδιών τους», αναφέρει στα «NEA» ο Στέφανος Αλεβίζος, ψυχολόγος στο «Χαμόγελο του Παιδιού».

Το 70% είναι κορίτσια

Αποτροπιασμό προκαλούν τα στοιχεία της ΕΛ.ΑΣ. και αφορούν στα εγκλήματα που σημειώθηκαν κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής με θύματα ανήλικα άτομα την τελευταία πενταετία (2018-2022). Συνολικά, οι 1.326 υποθέσεις αφορούν σε 15 άρθρα του Ποινικού Κώδικα, με τρία να καταγράφουν τα περισσότερα θύματα: Το άρθρο 334 (βιασμός) με 262 υποθέσεις, το άρθρο 337 (προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας) με 448 υποθέσεις και το άρθρο 339 που αφορά σε γενετήσιες πράξεις με ανήλικους ή ενωπίον τους με 294 υποθέσεις.

Στη συντριπτική τους πλειονότητα, τα ανήλικα θύματα είναι ημεδαποί

Οι καταγεγραμμένες υποθέσεις σεξουαλικής κακοποίησης παρουσιάζουν επίσης αυξητική τάση (247 το 2018, 252 το 2019, 244 το 2020, 326 το 2021 και 257 το πρώτο οκτάμηνο του 2022), ενώ τα ανήλικα θύματα ανά υπόθεση φαίνεται να είναι περισσότερα του ενός (1.326 υποθέσεις, 1.531 θύματα). Στη συντριπτική τους πλειονότητα, τα ανήλικα θύματα είναι ημεδαποί (1.223), σε ποσοστό 70% πρόκειται για κορίτσια (1.183 κορίτσια, 349 αγόρια) και κατά πλειοψηφία ανήκουν στην ηλικιακή κατηγορία 9-14 ετών (734 θύματα).

Η δομή της οικογένειας, που κατά τη διάρκεια της οικονομικής κρίσης έσωσε την... παρτίδα για χιλιάδες παιδιά, εφήβους και νέους, ψυτώντας γύρω τους τείχος προστασίας, μοιάζει να βγαίνει από την πανδημία καταρρακωμένη γεμάτη μώλωπες, αναδεικνύοντας τις αδυναμίες του συστήματος και την ανυπαρξία πλεγμάτων κοι-

νωνικών δομών που θα μπορούσαν να παρεμβαίνουν έγκαιρα, προλαμβάνοντας καταστάσεις και κυρίως εγκλήματα κατά ανηλίκων που είναι μη αναστρέψιμα. Μέχρι στιγμής ο πόλεμος έχει χαθεί. Ο επικείμενος αγώνας θα δοθεί για τα παιδιά εκείνα που υποφέρουν σε κάποιο διαμέρισμα σιωπηλά ή φωναχτά αλλά δεν προσπάθησε κανείς έως τώρα να τα σώσει.

Αραγε αρκεί για τη σωτηρία τους η δημοσιοποίηση 213 υποψήφιων βιαστών ή μήπως απαιτείται και μια πιο βαθιά τομή; «Τα αντανάκλαστα της κοινωνίας δεν έχουν φτάσει στο σημείο που θα έπρεπε. Το βλέπουμε με υποθέσεις που κατά καιρούς μας απασχολούν στη βάση του τι λάθη έγιναν και δεν προλάβαμε αυτά τα παιδιά. Σίγουρα έχει να κάνει με την υποστελέχωση των υπηρεσιών», σημειώνει ο Στέφανος Αλεβίζος συμπληρώνοντας: «Οι υποθέσεις είναι πολλές παραπάνω από αυτές που βρίσκονται ως πρώτο θέμα στην επικαιρότητα».

Το φαινόμενο είναι ανεξέλεγκτο

Στο «Χαμόγελο του Παιδιού», το πρώτο εξάμηνο του 2022, χειριζόμασταν περίπου 10 υποθέσεις παιδιών-θύματων βίας την ημέρα. Αντιλαμβάνεστε ότι το φαινόμενο είναι ανεξέλεγκτο. Τα στατιστικά της ΕΛ.ΑΣ., όπως και αυτά του «Χαμόγελου του Παιδιού», έχουν έναν κοινό παρονομαστή: Οι οι περιπτώσεις σεξουαλικής βίας κατά των παιδιών υποαναφέρονται. Δεν γνωρίζουμε πόσα παιδιά κακοποιούνται. Πρακτικά τι χρειαζόμαστε; Ευαισθητοποιημένη κοινωνία, στελέχωση των υπηρεσιών με ικανό αριθμό εξειδικευμένων επαγγελματιών που να μπορούν να ανταποκριθούν στις πραγματικές ανάγκες των παιδιών και δράσεις πρόληψης στα σχολεία, όπως το μάθημα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης. Υπάρχει μία γραμμή δωρεάν, 24ωρη, ανώνυμη, το 1056, όπου ο κόσμος μπορεί να μοιραστεί τους προβληματισμούς του».